

4. Není trénink jako trénink

Velký Tuřínov byla jenom velká vesnice. To se líbilo hlavně tátovi, protože jak říkal: „Nemačká se tu moc lidí a je tu všechno, co potřebujeme. A co tu není, pro to si zajedeme do města.“

Na návsi stála škola se školkou, pošta a večerka. Za návsi se na severní straně vesnice tyčil na kopečku kostel a pod kostelem leželo fotbalové hřiště, vedle něhož byla hospoda. A všude okolo byly rozesety domy pro asi pět stovek obyvatel. Na jih od Tuřínova byl kopec Karlák a kdesi v údolí za Karlákem se u řeky Karlovky schovávalo město. Právě tam měli dnes Denny s tátou namířeno.

„Tak co je? Já už čekám!“ volal netrpělivě táta z chodby.

Dennymu převlékání trvalo déle než obvykle. Vůbec se mu nechtělo, ale táta nedal jinak, než že to musí aspoň vyzkoušet, když už je to domluvené.

Tátův kamarád v práci je totiž pozval na trénink juda.

„Co se tak tváříš? Aspoň tomu dej šanci, vždyť já tě nenutím stát se hned judistou. Trochu to tam obhlédneme, jak se co dělá, a třeba najdeš nové kamarády,“ snažil se ho motivovat táta.

„Nový kamarády nepotřebuju, mám jich dost,“ oponoval Denny. „Slíbil jsem ti, že půjdu. Ne, že se při tom budu tvářit nadšeně.“

„OK, tak už sebou hod’.“

Za deset minut dorazili autem ke staré škole ve městě. Denny starou školu neměl rád. Uvnitř sice nikdy nebyl, ale už když šel občas náhodou okolo, zdálo se mu, jako by ta budova na něj ze svých starých, velkých, temných oken dýchala chlad, aby mu dala najevo, ať se drží dál, protože sem prostě nepatří. A teď, když se dostal dovnitř, byl ten pocit mnohem intenzivnější. Prostě to tu divně páchlo.

Tátův kamarád je čekal hned u vstupu: „Čau, pojďte za mnou do šatny. Máte něco na převlečení, jak jsem ti říkal?“

„Jasně, vzal jsem mu věci z fotbalu, jenom kopačky jsme nechali doma,“ mávl rukou táta.

V šatně nikdo nebyl. Tátův kamarád jim řekl, že trénink začal o něco dřív. Stejně se prvně budou jenom dívat a pak si Denny třeba bude moct i něco vyzkoušet.

Denny se převlékl do dresu. Do stejného, který oblékal dvakrát týdně na trénink fotbalu. Fotbalu, se kterým už skončil. Ještě to nebyl ani měsíc a stejně by se teď netrénovalo, ale když věděl, že na jaře už ani nezačne, měl z toho teď zvláštní pocit.

Zpočátku si nechtěl jít kopnout ani ve škole v družině. Ale nakonec si řekl, že vlastně neskončil s fotbalem jako spíš s Pedrem. Tak proč by si občas nešel s kamarády zahrát?

Po převlečení přišli do tělocvičny, která byla oproti té v Dennyho vesnické škole obrovská. Když otevřeli dveře, nikdo si jich ani nevšiml, takže se potichu proplížili podél zdi